

Commissarissen . . . te horen.¹ Hij zond die beschikking aan Goudriaan en een kopie ervan aan Kruls die er met ergernis en met verbazing kennis van nam; met ergernis omdat zijn beleid zonder nader overleg met hem door een der ministers was gedesavoueed, en met verbazing omdat Albarda nu iets deed wat hij nog geen drie weken tevoren hoogst onverstandig had geacht. Schriftelijk herinnerde Kruls Albarda er aan dat deze de terughoudendheid die Kruls had willen betrachten, uitdrukkelijk had goedgekeurd. 'Inderdaad', zo verdedigde Albarda zich in een brief aan Kruls,

'scheen het mij bij het onderhoud dat ik met u mocht hebben, mogelijk, ten aanzien van de wederaanstelling van prof. Goudriaan als directeur van de Spoorwegen voorlopig een afwachtende houding aan te nemen. Dit werd mij echter onmogelijk doordat ik van prof. Goudriaan een brief ontving waarin hij herstel in zijn functie vroeg. Tegenover een zodanig verzoek van een functionaris die algemeen hoogachting geniet en gedurende de bezettingstijd veel onrecht en leed heeft doorstaan, kan de regering niet aarzelend staan.

Hebben sommigen kritiek gehad op het beleid van de heer Goudriaan als directeur der Spoorwegen, dan moet worden bedacht dat die kritiek in gewone omstandigheden zeker niemand tot zijn ontslag zou hebben bewogen. Het zou zijn een misbruik van de abnormale omstandigheden, indien hij nu wegens kritiek niet in zijn functie werd hersteld. Prof. Goudriaan zou hierdoor worden getroffen op een wijze die hij zich zeker als een belediging zou mogen aantrekken.

Het besluit is genomen, nadat ik terzake het oordeel van de raad van ministers heb ingewonnen die zich daarmee ten volle verenigde.

Heden ontving ik bericht dat de in het bezette gebied gevestigde directie der Spoorwegen een met name genoemde ingenieur als hun vertegenwoordiger naar het bevrijde gebied heeft afgevaardigd. Ik twijfel niet, of de verhouding tussen die ingenieur en prof. Goudriaan zal op bevredigende wijze kunnen worden geregeld² -

nu, dat laatste was wel heel naïef. De ingenieur die door Hupkes zuidwaarts was gezonden, ir. H. C. A. van Eldik Thieme, had namelijk opdracht, bezwaar te maken tegen de herbenoeming van Goudriaan die door 'Herrijzend Nederland' was bekendgemaakt, en met eenzelfde opdracht, gegeven door de voorzitter van de Personeelraad, Joustra, was H. Leeuw, een socialistische machinist, die lid was geweest van de illegale groep-Hamelink en nadien steun had verleend aan het verzetswerk van

¹ Beschikking van Albarda d.d. 31 okt. 1944: (RvO) Collectie-J. Goudriaan, 108.

² Brief, 20 nov. 1944, van Albarda aan Kruls (*Eng.*, punten j en o, gestenc. bijl. 367).